

Dosarul nr.2ra-1930/21

Prima instanță - Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (jud. : I. Botezatu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Comrat (jud. : D. Fugenço, L. Caraianu, A. Mironov)

ÎNCHEIERE

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Garciu Constantin,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Barladean Serghei,
Patraman Ivan Mihail și Garciu Constantin Petru împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Găgăuz Gaz” privind recunoașterea ilegalității ordinului și
obligarea efectuării achitarea sporului ca conducătorilor de categoria 1,
împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 22 iulie 2021 prin care s-a
respins apelul declarat de Garciu Constantin, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Comrat, sediul Vulcănești din 23 decembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 26 decembrie 2018, Barladean Serghei, Garciu Constantin, Patraman Ivan s-au adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Găgăuz Gaz” privind recunoașterea ilegalității ordinului nr. 426 din 11 august 2017, încasare din contul SRL „Găgăuz Gaz” în beneficiul lui Garciu Constantin a 21477,68 lei în calitate de spor în mărime de 25% din salariul tarifar luând în calcul sumele achitate pentru perioada între 15 august 2017 – 01 noiembrie 2019, încasare de la SRL „Găgăuz Gaz” în beneficiul lui Barladean Serghei Ivan a 28459,39 lei în calitate de spor în mărime de 25% din salariul tarifar luând în calcul sumele achitate pentru perioada între 15 august 2017 – 01 noiembrie 2019 și Patraman Ivan Mihail 24851,48 lei în calitate de spor în mărime de 25% din salariul tarifar luând în calcul sumele achitate pentru perioada între 15 august 2017 – 01 noiembrie 2019, obligarea SRL „Găgăuz Gaz” de a efectua în privința Barladean Serghei, Garciu Constantin Petru, Patraman Ivan Mihail achitarea sporului ca conducătorilor de categoria 1.

În motivare au indicat că, Garciu Constantin Petru activează ca angajat la filiala Comrat SRL ”Găgăuz Gaz” din anul 1986.

Inițial a activat în calitate de depanator auto, dar din anul 1987 este transferat

în calitate de conducător auto categoria a 3-a.

În anul 1991 i-a fost conferită calificarea conducătorul auto de categoria a 2-a". Între timp întreprinderea și-a schimbat denumirea și modificat structura organizațional-juridică.

În anul 2012 a devenit conducător auto de categoria I-a.

În anul 2016 administrația SRL "Găgăuz-Gaz" i-a propus lui Garciu Constantin

să semneze contractul de muncă, însă reclamantul a refuzat, dat fiind faptul că acolo nu a fost indicată funcția acestuia - conducător auto de categoria I-a, ci conducător auto de categoria a IV-a. Totodată, contractul intra în vigoare, după cum a fost indicat în acesta, din data de 01 octombrie 2003.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr.743 din 11 iunie 2002 (anexa nr. 6) reclamanților li se achita un spor pentru calificare în mărime de 25% din salariul de funcție.

La 30 decembrie 2016, SRL "Găgăuz Gaz" a emis ordinul nr. 326 privind sporul pentru calificare conducătorilor auto potrivit căruia, conducătorilor de categoria I li se nunea un spor pentru calificare în mărime de 25% din salariul de funcție. O prevedere analogică este consfințită la pct. 4.1.2.2 din Regulamentul cu privire la retribuirea muncii salariaților SRL "Găgăuz Gaz", în vigoare din 01 iulie 2017.

La 11 august 2017, a fost emis un ordin nr. 426 prin care s-a abrogat ordinul nr. 326 din 30 decembrie 2016.

La 20 iulie 2018, s-a aprobat Regulamentul privind ordinea de conferire a clasei conducătorilor auto SRL "Găgăuz Gaz".

Pct. 5.2 din Regulamentul prevedea achitări conducătorilor auto de categoria întâi în mărime de 15% din salariul de funcție.

La 24 octombrie 2018, Regulamentul a fost modificat și stabilit sporul conducătorilor auto de categoria întâi în mărime de 25% din salariul de funcție.

La 25 octombrie 2018, a fost emis ordinul cu nr. 302 prin care s-a aprobat lista conducătorilor auto care au confirmat clasa de calificare în baza ședinței comisiei de calificare din 16 octombrie 2018, însă reclamanții nu au fost incluși în listele respective.

Reclamanții consideră că, acțiunile administrației SRL "Găgăuz Gaz" sunt ilegale.

Din 01 ianuarie 2017 lor li se achită sport pentru clasă în mărime de 25 % din salariul de funcție.

Începând cu 14 august 2017 aceste achitări au fost anulate ilegal. Anularea acesta este ilegală, întrucât încalcă direct prevederile din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 743 din 11.06.2002 (anexa nr. 6), Regulamentul cu privire la retribuirea muncii salariaților SRL "Găgăuz Gaz".

Prin nici un ordin nu a fost anulată calificarea acestora în calitate de conducătorii auto de categoria întâi. Aprovarea Regulamentul cu privire la retribuirea muncii salariaților SRL "Găgăuz Gaz", în vigoare din 01 iulie 2017, nu-i obligă de a trece recalificarea.

Pct. 1.4 din regulament se referă la conducătorii noi angajați. Chiar dacă

acest Regulament este aprobat la 20 iulie 2018, lor li s-a efectuat achitarea în mărime de 15% din salariul de funcție, adică administrația a recunoscut calificarea acestora în calitate de conducătorii auto de categoria întâi.

Achitățile în mărime de 15% din salariu de funcție se efectuau inclusiv până în luna octombrie a anului 2018.

Garcu Constantin consideră că, SRL "Găgăuz Gaz" este obligată de a-i achita în calitate de spor în mărime de 25% din salariul tarifar luând în calcul sumele achitate pentru perioada între 15 august 2017 – 01 decembrie 2018, conform Regulamentului de retribuire a muncii, calculând salariul tarifar din 15 august 2017 până pe 31 decembrie 2017 constituia suma de 23518,25 lei $23518,25 \times 25\% = 5879,56$, spor pentru clasă în perioada sus indicată

Salariul tarifar din 01 ianuarie 2018 - până pe 01 decembrie 2018 constituia suma de 49564,30 lei, $49564,30 \times 25\% = 12391,08$

Pentru perioada în cauză s-a achitat spor reieșind din 15% din salariul tarifar în mărime de 6664,99 lei, $12391,08 - 6664,99 = 5726,09$ lei, $5879,56$ lei + $5726,09$ lei = $11605,65$ lei - spor în mărime de 25% din salariul tarifar luând în calcul sumele achitate pentru perioada între 15 august 2017-01 decembrie 2018.

Reclamanții consideră că, SRL "Găgăuz Gaz" este obligată să achite în calitate de spor în mărime de 25% din salariul tarifar luând în calcul sumele achitate pentru perioada între 15 august 2017 – 01 decembrie 2018, și în continuare conform Regulamentului de retribuire a muncii.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din 12 noiembrie 2019 reclamanții Barladean Serghei, Garcu Constantin, Patraman Ivan au solicitat recunoașterea ilegalității ordinului nr. 426 din 11 august 2017 și încasarea din contul SRL „Găgăuz Gaz” în beneficiul lui Garcu Constantin suma de 21477,68 lei, Barladean Serghei suma de 28459,39 lei, Patraman Ivan suma de 24851,48 și obligarea SRL „Găgăuz Gaz” de a efectua în privința acestora achitarea sporului ca conducătorilor de categoria 1.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 23 decembrie 2020 acțiune înaintată de Barladean Serghei, Garcu Constantin, Patraman Ivan a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 22 ianuarie 2021, Barladean Serghei, Garcu Constantin, Patraman Ivan au declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 23 decembrie 2020, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integrale.

La 29 iunie 2021 și respectiv 01 iulie 2021, Patraman Ivan și Barladean Serghei au depus cerere privind retragerea apelului.

Prin încheierea din 15 iulie 2021, s-a admis cererile lui Barladean Serghei și Patraman Ivan privind retragerea apelului și s-a încetat procedura de apel în privința lui Barladean Serghei și Patraman Ivan.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 22 iulie 2021 s-a respins apelul declarat de Garcu Constantin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 23 decembrie 2020.

La 15 septembrie 2021, Garcu Constantin a declarat recurs solicitând casarea

deciziei Curții de Apel Comrat din 22 iulie 2021 și a hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 23 decembrie 2020 și emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii înaintate de Garciu Constantin.

În motivare a indicat că, soluția instanțelor ierarhic inferioare, este neîntemeiată.

Examinând cauza, instanțele de judecată nu au stabilit o relație între Regulamentul SA „Moldova-gaz” și procedura de remunerare a forței de muncă la SRL „Gagauz gaz”.

Recurentul consideră că atât instanța de apel cât instanța de fond au examinat cauza incomplet și fără a stabilit toate circumstanțele cauzei. SRL „Gagauz-gaz” trebuie să efectueze o plată suplimentară ca șofer de clasa 1 în mărime de 25% din tarif din data de 15 august 2017 până la 01 ianuarie 2018 și de la 01 noiembrie 2018 până la data emiterii deciziei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 iulie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 15 septembrie 2021, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 06 decembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii.

La 24 decembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” menționând că, recursul lui Garciu Constantin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat corect împrejurările cauzei, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare fiind legale.

Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Garciu Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Garciu Constantin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari